

Tidsskrift utgitt av Høyres Studenterforening i Bergen

Kriser og utfordringer

REFORM

Vinter 23

Leder

Kriser og utfordringer

Kjære leser,

Samfunnet vårt er i endring, vi opplever en større usikkerhet rundt fremtiden. Krig og pandemi skaper økonomisk usikkerhet. Vi ser en voksende inflasjon og med det også høyere renter. I 2022 så vi en lavere vekst på børsen en tidligere, dette bør bekymre en hver politiker.

Vi i Høyres Studenterforening i Bergen ønsker å møte disse utfordringene med kloke og gjennomtenkte løsninger. Gjennom 8 år styrte Høyre, med Erna Solberg som statsminister Norge gjennom en rekke kriser. Den sittende regjeringen har ingen løsninger på problemene vi står ovenfor. Da må vi ta ansvar og utfordre regjeringen som et ansvarlig opposisjonsparti.

Nå går vi inn i et nytt år, og med det blir det også nye muligheter. Vi går inn i en lokalvalgkamp der vi nå er i opposisjon i alle ledd, dette skal vi gjøre noe med. Med hardt arbeid og gode politiske løsninger skal Høyres Studenterforening i Bergen være med å sikre at Christine Meyer blir byrådsleder i Bergen og at Silja Ekeland Bjørkly blir fylkesordfører. Men det er ikke nok, vi skal også sikre at våre studentkandidater, Johannes Banggren blir valgt til bystyret og Ida Lutro blir valgt til fylkestinget, samt at alle andre unge kandidater også får mulighet til å være med å sette retning for lokalsamfunnet vårt.

I denne utgaven kan du lese bidrag fra Bergen Høyres ordførerkandidat, leder av Hordaland Unge Høyre, leder av Moderat Liste UiB og leder av Høyres Studenterforening i Bergen. Du vil

også finne en comeback fra en tidligere Reform spalte "Motstemmer" der du i denne utgaven kan lese noen ord fra lederen av Bergen Senterparti. Som alltid vil du finne en ny spalte i Konservatismens Hall of Fame, også denne gang skrevet av Thomas Myksvoll.

Blant temaer vil du lese og hvorfor vi skal vinne tilbake stortingsflertallet, hvorfor vi må stå sammen med næringslivet og hvorfor vi må tenke mer på økonomisk bærekraft.

Kjære leser, håper du koser deg med utgaven og danner deg kloke refleksjoner rundt temaene.

Av Håvard Rørtveit
Redaktør

Foto: Privat

Redaktør: Håvard Rørtveit

Redaksjon:

Thomas Myksvoll og Fredrik Brogstad

Layout: Sara Hønsi

Bilder og forside som ikke er kreditert:

www.pexels.com

Trykkeri: RKGrafisk

Det har noe å si hvem som styrer landet vårt

Av Johannes Banggren

Leder av Høyres Studenterforening i Bergen

I høst kunne Støre-regjeringen legge frem Statsbudsjettet 2023. Samtidig som samfunnet opplevde en enorm prisvekst og renteøkning, fikk næringslivet økt arbeidsgiveravgift og en historisk skatteøkning. Regjeringen strammer også kraftig inn på bedriftenes muligheter til å leie inn arbeidskraft.

Dette er helt klart feil medisin. Det har virkelig noe å si hvem som styrer landet vårt.

Næringslivet er samstemte – I en undersøkelse gjennomført av Finans Norge, NHO, Virke og Rederiforbundet viser det seg at 8 av 10 bedrifter er misfornøyde med regjeringens politikk. Det er bedriftene som skal løse mange av utfordringene samfunnet vårt står overfor de neste årene. Det er derfor hårreisende at regjeringen straffer bedriftene, for å kunne dekke inn for sin håpløse politikk. Regjeringen velger å skattlegge Norge ut av krisen.

Finans Norge sier det selv: «Regjeringens politikk påvirker aktiviteten, utviklingen, jobbsikkerheten og soliditeten i bedrifter over hele landet direkte. Syv av ti bedrifter forventer nå redusert driftsresultat, mens halvparten venter reduksjon i antall årsverk som følge av forslaget til statsbudsjett. Dersom dette skjer, skaper bedriftene færre verdier. Da blir det også mindre til fellesskapet».

Johannes er Høyres Studenterforening i Bergens kandidat til bystyret i Bergen. Du kan gi han en stemme ved å krysse #19 på Høyres liste.

#19

Foto: Trygve Hals Butenschøn

Margaret Thatcher sa en gang: «Penger faller ikke fra himmelen. De må tjenes på jorden». Om bare Thatcher kunne banket litt fornuft inn i regjeringen. Samtidig som norske bedrifter skal flås, så har staten faktisk aldri vært større og rikere. Alle skal bli med på dugnaden for å komme oss ut av krisen, unntatt staten selv.

Penger faller virkelig ikke fra himmelen. De må skapes!

Perspektivmeldingen fra 2020 er helt tydelig. I årene fremover må Norge ha flere bein å stå på. Vi blir færre som yter tjenester og flere som mottar tjenestene, vi må løse klimakrisen og dempe inflasjonen i samfunnet. Da har vi behov for et sterkt næringsliv - der flere bedrifter kan gi penger til statskassen, samtidig som vi skaper flere jobber til folk.

Det er slik vi, også i fremtiden, kan bevare vår unike velferdsstat og tilby alle de gode tjenestene til det norske folk.

Det finnes heldigvis et nytt valg i 2025.

Vi må stå sammen med særlig i krisetid!

Av Marit Wancke
Ordførerkandidat for Bergen Høyre

Krigen herjer i Europa. Energi- og råvareprisene stiger dramatisk. Økonomien bremses, og våre små- og mellomstore bedrifter i regionen får regningen. Ap-regjeringens politikk er ikke riktig medisin.

Etter et langt yrkesliv i privat næringsliv har jeg arbeidet i en rekke bransjer, blant annet forsikring, finans, forskning og nå Bergen Næringsråd. Er det en ting denne erfaringen har gjort meg sikker på, så er det at for å løse fremtidens utfordringer, må vi ha et svært tett samarbeid mellom myndigheter, privat næringsliv og academia. De beste løsningene utvikles ikke på et kommunalt skrivebord, men hos dem som vet hvor skoen trykker.

Fremtidsnæringene rammes

AP-regjeringens forslag til statsbudsjett er i så måte trist lesning. Særlig reagerer jeg på at fremtidsnæringene, som sjømatbransjen og fornybar energi, angripes hardt i form av grunnrentebeskatning. Helge Møkster fra Austevoll sa det svært illustrerende:

«Det er jo om å gjøre for staten å rane kysten. Det blir slutt på all investering og alle ansettelser av nye folk» (E24, 28. sept. 22).

Møkster, en sentral figur i sjømatsselskapene Austevoll og Lerøy, vet hva han snakker om. Det er alvorlig at sjømatbransjen – som vil bli enda viktigere etter hvert som oljeaktiviteten trappes ned – nå skal strupes. Sjømatnæringen består av et stort mangfold av små- og mellomstore, ofte familieeide, bedrifter langs hele kysten som nå ser svart på fremtiden. Hva hjelper det at norske husholdninger får strømstøtte, når mor og far mister jobben?

Ny skattlegging bremser det grønne skiftet

Dette handler dessuten om mer enn kun økt skattebyrde. Regjeringen setter bærekraftig utvikling i direkte fare. Den foreslåtte skattebelastning stopper

Bli bedre kjent med Marit!

Alder: 64 år

Bosted: Skansen

Tidligere jobb: Administrerende direktør i Bergen Næringsråd

Bakgrunn: Utdannet psykolog og har lang erfaring som leder i privat næringsliv

innovasjon, investeringer og nyskaping i flere sektorer. For eksempel har aktøren Fishglobe utviklet helt lukkede havbruksanlegg som skal stå i sjøen og er klare for markedet, men for noen uker siden trakk Grieg Seafood seg som investor nettopp grunnet skattesjokket. Dette blir dessverre ikke det siste eksempelet vi ser.

Vann- og vindkraftbransjene blir også hardt rammet av grunnrentebeskatningen. Nye satsinger fryses og økt energiproduksjon forhindres. Vi er alle avhengig av mer fornybar kraft. Dersom vi skal nå 2030- og 2050-målene i Parisavtalen, er ikke dette løsningen. I stedet for å gjøre det vanskeligere for fremtidsnæringene, må vi gi dem rammevilkår slik at de kan satse på ny teknologi og flere kunnskapsarbeidsplasser. Det er mulig at både sjømat-, vann- og vindkraftbransjene i fremtiden bør skattlegges annerledes. Men da må systemet innrettes i tett samarbeid med næringen, og bidra til å løfte næringslivet og sikre det blågrønne skiftet.

Kunnskap om havet settes på vent

Kunnskap er helt sentralt for å kunne videreutvikle samfunnet vi lever i. Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet leverer banebrytende kunnskap om havet – og har gjort det i mange tiår. Hovedbasen er

ed næringslivet –

Foto: Ingvild Melien

Bergen, tett knyttet til alle havnæringene som opererer her. Kunnskapsmiljøet som er bygget opp her er unikt og i mange sammenhenger verdensledende. Lenge har de planlagt et kunnskapssenter om havet på Dokken, sammen med Akvariet. Nå skrinlegges hele utbyggingsprosjektet av AP-regjeringen. I tillegg har vi også fått presentert tankene om å flytte hovedkontoret til Fiskeridirektoratet ut av Bergen. Dette er mildt sagt alarmerende. Jeg mener at vi må sette alle kluter til for at kuttet blir reversert, og jeg er glad for at flere høyrefolk er ute og gir sin støtte til prosjektet.

Valgfrihet og kvalitet fremfor ideologiske skylapper. I de siste årene har vi i Bergen opplevd en utvikling hvor alle velferdsoppgaver skal løses i regi av offentlige aktører. Private tjenesteytere som driver barnehager, skoler, og helsetjenester innen eldreomsorg og rus gis stadig dårligere rammevilkår og fases ut i norske byer styrt av Arbeiderpartiet. Dette på tross av at disse aktørene leverer fremragende tjenester med svært fornøyde brukere og pasienter. Jeg mener at alle krefter som ønsker det bør slippes til. Valgfrihet for den enkelte er et viktig prinsipp vi må hegne om. Ideelle, private og offentlige aktører bør arbeide

sammen slik at vi kan skape gode og trygge velferdstjenester for alle innbyggerne.

Ikke alle kan jobbe i staten

Et siste grep fra statsbudsjettet er den økte arbeidsgiveravgiften på lønn over 750 000. De fleste kunnskapsarbeidsplasser i landet har mange som tjener over dette. Det insentiverer til å flytte arbeidsplasser ut av landet. Og offentlige arbeidsplasser får denne ekstraskatten refundert. Betyr det at vi alle bør jobbe i staten? Det er ikke bærekraftig på sikt.

Stolt Høyre-medlem

AP-regjeringen setter tusenvis av arbeidsplasser i fare med sine foreslåtte urimelige høye skatter- og avgifter, som kommer i tillegg til økte råvare- og energipriser. Grunnrentebeskatningen på kraft vil også gå hardt ut over Bergen kommunes økonomi, som igjen går ut over viktige velferdstjenester som skoler, barnehager og eldreomsorg. Jeg er stolt over å være med i et parti som heldigvis jobber tett med næringslivet, og som skjønner at næringslivet trenger rammevilkår som muliggjør det blågrønne skiftet – ikke enda flere skatter og avgifter.

Moderat Liste
Universitetet i Bergen

Dine tillitsvalgte sa nei til dialog – på din bekostning

Av Fredrik Brogstad
Leder av Moderat Liste UiB

Den 24. november vedtok Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo å erklære Statsråd for forskning- og høyere utdanning Ola Borten Moe (Sp) for uønsket ved sitt universitet. Studentparlamentet i Bergen skulle ikke være noe dårligere, og vedtok det samme, i såkalt solidaritet, kort tid etter. Bakgrunnen er uenigheter med Ola Borten Moe sin politikk og kritikk av hans manglende interesse for studentene.

Vi i Moderat Liste ved UiB, deler mange av oppfatningene om ministerens politikk og hans manglende interesse, men vi mener at det er feil av studentparlamentene å holde på slik. Selv om vi mener at studentenes interesser er best ivaretatt med Høyre i regjering, syntes vi at studentparlamentenes vedtak ikke er særlig konstruktiv for vår sak. Studentparlamentene har et viktig ansvar for å utvikle studentpolitikk og fremme studentenes synspunkter opp mot regjeringen. Hvordan kan de gjøre det når man har stengt døren for statsråden med ansvar for sektoren? Studentparlamentene ved UiO og ved UiB har stilt seg i en elendig forhandlingsposisjon. Dette er feil for en sektor som holder kunnskapsbasert dialog blant sine øverste idealer.

Og hvilke konsekvenser fikk det for Ola Borten Moe? Ingen. Det ble oppslag i to-tre dager i de store mediene. Flere meningsartikler i de store avisene ga Ola Borten Moe nærmest rett i sin analyse om at studentparlamentene sin oppførsel var pubertal og lite

Foto: Fredrik Mohn

konstruktivt. Og hva sitter studentparlamentene igjen med? De sitter bak en dør som de lukket selv, med en svekket posisjon i kampen for bedre vilkår for oss studenter. De har kun seg selv å takke. Det er ikke synd på studentparlamentene. Dem det er synd i er studentene. Studentene som ikke lenger er tilstrekkelig representert, fordi deres tillitsvalgte er mer interessert i å skape debattoppslag enn dialog.

Som det står i fjellvettreglene, er det heldigvis også for studentrepresentantene: det er ingen skam å snu. La oss håpe det skjer, for studentenes skyld.

Moderat Liste
Universitetet i Bergen

Glem klimakrisen, økonomisk bærekraft er vår tids største utfordring

Av Sondre Torvanger Hillestad
Leder av Hordaland Unge Høyre

Om vi ønsker velferd og pensjon når dagens ungdom er gamle og grå, må vi ta kostnadskutt like alvorlig som utslippskutt.

Før regjeringen i høst la frem sitt forslag til statsbudsjett for 2023 ble formuleringen «tøffe prioriteringer» brukt for å dempe velgernes forventninger. For første gang på årevis kunne ikke regjeringen bruke flere oljekroner for å få budsjettet til å gå opp. Da regjeringens forslag endelig ble lagt frem viste det seg at det slettes ikke var noen tøffe prioriteringer i budsjettet for 2023. Regjeringen skulle fortsatt bruke milliarder på symbolske reverseringer og frynsegoder til distrikts-Norge. Regningen etterlattes til næringslivet.

Regjeringen skal likevel ha skryt for å ha pratet om handlingsrommet i budsjettet på en ansvarlig måte. Selv om de ikke klarte å leve opp ord med handling, var dette et viktig taktskifte i hvordan politikere snakker om norsk økonomi. Det gjør de ikke populære på meningsmålingene, men er det riktige å gjøre.

Vi vet at fremtiden bringer mindre oljeinntekter, og flere eldre. Hvert år øker kostandene knyttet til helse og omsorg, ikke på grunn av storslåtte nysatsinger innen sektoren, men fordi flere trenger pleie. Vi unge kommer til å måtte stå lengre i jobb, og betale mer i skatt, for å bære våre foreldre og besteforeldre.

For at lasten ikke skal knekke norsk økonomi, trenger Norge politikere som tør å gjøre upopulære kutt. I sitt alternative budsjett for 2023 går Venstre inn for å kutte i sykelønnsordningen. De er det eneste partiet på Stortinget som er villige til å røre ordningen, og kritikken hagler. Akkurat som med klimaendringer er det alt for mange som ikke forstår nødvendigheten av kutt før man føler konsekvensene på kroppen. Og da er det for sent.

Foto: Agathe Steen

I 2020 ble Unge Høyres program for økonomisk bærekraft vedtatt av partiets 55. ordinære landsmøte. Programmet inneholder alt fra forslag som å innføre karendager og øke egenandeler for helsetjenester, til å utvikle KORO (kunst i offentlige rom) og behovsprøve barnetrygden. Isolert sett er det mange av forslagene som krymper til ubetydelighet i forhold til størrelsen på norsk økonomi. Men mange bekker små, gjør tross alt en stor å.

Mye tyder på at toppen på det norske velferdseventyret er nådd. Vi unge blir på flere enn en måte etterlatt en drittpakke av generasjonene som kom før oss. Bestemor stikker rett og slett av med regningen, mens vi unge sitter igjen med en varmere og fattigere klode. Det er kanskje ikke så sexy, men det Norge trenger nå er fiskalkonservatisme.

Høyres Studenterforening i Bergen er Hordaland Unge Høyres nest største lokalforening. Vi gleder oss til å sammen med gjengen i Hordaland og i Bergens Unge Høyre jobbe for at unge kandidater velges inn i bystyret.

Sondre er 5. Kandidat for Bergen Høyre og han studerer på NHH. Vi gleder oss til å samarbeide for å gjøre Bergen til Norges beste studentby.

The European Energy Sector: A

Av Håvard Rørtveit
Editor at BullsEye Magazine

Denne teksten er skrevet av redaktør Håvard Rørtveit i sin rolle som redaksjonsmedlem i vår europeiske paraplyorganisasjon European Democrat Students' tidsskrift BullsEye Magazine. Teksten ble skrevet og publisert i februar 2022, rett før den russiske invasjonen av Ukraina, og inneholder derfor noe utdatert informasjon. Likevel er teksten en spennende analyse av utfordringene Europa står overfor når det kommer til energipolitikk.

The ongoing green transition of our society is creating multiple issues all around Europe. Rising energy prices are starting to take its toll on both businesses and in the households of Europe. With new climate targets and new policies to reach these we need to increase and intensify electricity production, and reduce our carbon emissions. The energy to do this has to be from green renewable sources of energy. The issues are clear, we need more power and it has to be green. This has and will lead to further short-term issues that Europe needs to address.

The rising tensions between Russia and Europe, a slowed rate of oil and gas production from the OPEC-countries, while several European countries are moving away from nuclear power, means that energy supply in Europe is becoming more unstable. Stable sources of energy like nuclear and gas are being exchanged with renewable but weather-dependent sources like solar and wind. This has led to a situation of soaring energy prices in most European regions. European business and European households are now facing higher costs of living. Even though the rising prices are impacted by both global and European factors, national and European decision makers need to act.

Due to the integrated European energy markets, this is not just a domestic, but a European issue; the energy markets ensure that the participating European countries are able to supply each other in periods of shortage and it ensures a good diversification in the energy sources being supplied. The European energy markets, however, face a range of challenges,

the green transition being one of the most important. If we are to cut emissions without having to lower our European standard of living, we need to electrify most of our carbon emissions. This will lead to an even larger demand for green and renewable energy. If we are to achieve this, we need to reduce our emission in the energy sector in steps, starting with the highest CO₂-emitting source; coal. Coal has for over a century been the backbone of European energy supply. In 2019, it still accounted for 12.7% of the EU's energy mix. We need to transition away from coal as fast as possible, whilst keeping up a steady and available power source; we should transition totally out of coal and go into gas and renewables. The issues with this transition are threefold.

The first is that the European gas supply is heavily connected to short term contracts. The EU is not able to set up long term contracts due to climate goals on carbon neutrality and so on. These short-term contracts cannot ensure a stable supply. Another issue with gas supply is the reliance on Russian gas, and most of the gas production within Europe being the production in the North Sea by countries like Norway. This presents a problem as Norway is already exporting at full capacity and with limited new discoveries. It is unrealistic for the Norwegian petroleum sector to increase or hold today's production into the future. With the big security concerns today, Europe should not rely too much on Russian gas. Reliance on Russia gives them great leverage in any conflict (like the ongoing Ukraine crisis). With fears of their ability to manufacture an energy crisis, Russia could counter any European response with this threat, thus being able to dictate Europe's direction and response to Russian aggression. This must be avoided. Therefore, transition into gas, although desirable and necessary in the short term, also has its own set of problems.

The second issue is that it would require an upscaling in renewable energy sources. This, however, is more easily said than done. Renewables are still developing and becoming more mature technologies,

An Upcoming Crisis?

Foto: EDS

accounting for only 15.5% of the European energy mix. This includes hydropower which is already largely exploited to its maximum possible capacity. New renewable energy would have to come from sources like wind (which in some places are largely unpopular) or solar (which is still very expensive to build), both of which are energy sources that are too unreliable to ensure a steady energy supply for the continent. The wind does not always blow, and the sun does not always shine. This means that a full transition to renewables still is far towards the horizon and requires further technological advancement.

The third is the issue of nuclear power. Nuclear is by far the most powerful and most reliable, steady form of carbon-free energy. In the EU, however, nuclear only accounts for 13.1% of the energy mix. This is in part due to nuclear also having its own set of problems. Firstly, major countries like Germany and Sweden are scaling down their production of nuclear energy as a result of political aversion and opposition. This means that even with the construction of new nuclear power plants in countries like Finland and France, its present downscaling turns nuclear to an ever more unlikely alternative to coal. This is further problematic due to other countries not really being able to increase production due to costs and

time-consuming effort of constructing further new plants. This means that although perhaps one of the best ways of ensuring stable and carbon free energy and therefore being the “easiest” road to carbon neutrality, even nuclear energy is not a likely current solution.

With these three issues, Europe is possibly facing one of its biggest challenges in a long time: how to meet the energy demands of the future. Certainly, these are issues that European decision makers need to address and find solutions for. Are we going to bite the bullet and restart a new vision of nuclear power? Should we ignore security concerns and rely on Russian gas? Or should we set the electrifying and green transitions on pause? These are questions that need to be answered quickly.

Indeed, the crisis is already on our doorstep. With energy prices soaring, hurting the peoples of Europe, and energy demands rising with every year, we need to produce more. With the Paris Climate Accords goal of limiting global warming to below 1.5% °C, we need to transition away from solid fossil fuels. The fate of Europe’s energy supply is in the hands of the governments of Europe and the decision makers of the European Union. Let us all hope they act.

MOTSTEMMER

Frihandel løser ikke alt

Av Reidar Digranes
Leder av Bergen Senterparti

Siden Sovjetunionens oppløsning i 1991 har vesten på mange måter levd i en nyliberalistisk rus. Adam Smiths teori om at frihandel mellom stater vil føre til sameksistens og fred har vært den rådende utenrikspolitiske grunnpilaren. Frihandel kombinert med internasjonale og overnasjonale organer som FN og EU, ville gradvis føre oss mot en mer samlet verden hvor krig på stor skala ikke lenger var aktuelt. Følgene av naturkatastrofer, pandemier og resultatene av global oppvarming ville også kunne løses i fellesskap gjennom slike organer. Tiden for nasjonalt beredskap var forbi, dette var blitt bakstreversk politikk. Og verst av alt: det var ikke lønnsomt.

Det er ingen tvil om at økt global handel har brakt med seg mange goder og skapt økonomisk vekst over hele verden. Problemene oppstår når markedsliberalisme og frihandel går fra å være ett av flere viktige tankegods, til å bli svaret på alt. Den turbulente tiden verden har vært i de siste tre årene, med pandemi etterfulgt av krig i Europa, har i økende grad vist svakhetene med å gjøre seg for avhengig av internasjonal handel. Europas avhengighet av russisk gassproduksjon peker seg ut som ett av de beste eksemplene på hvorfor frihandel ikke utelukkende er et gode.

Et annet eksempel er matberedskap. Halvparten av maten vi spiser i Norge kommer fra utlandet, noe som gjør oss til det landet med dårligst selvforsyningsgrad i verden. Dette er kanskje ikke så overraskende. Vi er tross alt et svært rikt land med god tilgang både til verdensmarkedet som helhet, og særlig til det indre marked i EU. I tillegg er Norge i bunn og grunn et stort svaberg med få arealer som egner seg til matproduksjon. Dette medfører at det meste av norsk landbruk ikke er internasjonalt konkurransedyktig på pris. Dersom vi hadde gått frihandelens vei og fjernet tollmuren på landbruksvarer ville matprisene for norske konsumenter sunket. På den andre siden ville mye norsk landbruk blitt utkonkurrert, flere bønder ville lagt ned produksjonen og selvforsyningsgraden ville sunket ytterligere.

Foto: Privat

Det er viktig at vi tar vare på den lille matjorden vi har, noe som var en av hovedgrunnene til at regjeringen vedtok et historisk godt jordbruksoppgjør i år. At bønder skal ha en levedyktig lønn er et gode i seg selv, men det handler også om å sikre at vi i hvert fall har noe mat på bordet dersom forsyningslinjene avsperrres.

At våre forsyningslinjer skulle avsperrres eller reduseres virket inntil nylig som et usannsynlig scenario for mange. Så sent som i 2019 avviste Solberg-regjeringen å gjenopprette beredskapslager av korn nettopp fordi det ikke ble ansett som realistisk at det ville bli bruk for det. Frem til 1995 hadde vi beredskapslagre for matkorn og mel som skulle forsyne befolkningen i ett år. Nå har vi ikke lengre noen lagre. I ett av de mer tragikomiske eksemplene på norsk naivitet har det som før var siloer for beredskapslagring av korn blitt renoveret og ombygd til hippe studentboliger på Grünerløkka. Studentboliger er selvsagt viktig, men man kan ikke spise nudler uten hvete. Det siste året har de internasjonale prisene på korn og kraftfor skutt i været på grunn av krigen i Ukraina. Dersom situasjonen skulle forverre seg, ville Norge trygges av både kornlager og økt selvforsyningsgrad.

Norge ville også nytt godt av beredskapslager av medisinsk utstyr, noe koronapandemien tydelig gjorde. I 1953 besluttet regjeringen å opprette

Norsk Medisinaldepot som da hadde enerett på import, eksport og engros av medisinalvarer. Dette statlige monopolet var pålagt å alltid ha lagre med medisiner og medisinsk utstyr, samt sørge for at disse ikke gikk ut på dato. Grunnet tilknytningen til EØS ble monopolet et statsaksjeselskap i 1993, delprivatisert i 1997, og så solgt i sin helhet til det tyske selskapet Celesio AS i 2001. I dag har Norge som resultat nærmest ingen beredskapslagring av medisin eller medisinalt utstyr, og staten har ikke et eget selskap som kan brukes til å kjøpe legemidler i store kvanta i turbulente tider.

Forskjellige partier har naturligvis både ulike perspektiver og fanesaker, og slik skal det selv sagt være. Høyrepolitikere er ikke kjent for å stå i bresjen for økt subsidiering av norske bønder og styrking av tollvernet, men det er ikke til hinder for at også partier som Høyre kan ta en runde med seg selv når det kommer til beredskapstiltak som lagring av korn og medisinsk utstyr. Det er tross alt en konservativ grunntanke at statens fremste oppgave er å sikre innbyggernes basisbehov.

QUIZ

Av Sjur Oskar Korsæth Quizmaster

1. Hvem er den yngste statsråden i dagens regjering?
2. Målt i antall innbyggere, hva er landets største kommune med ordfører fra Høyre?
3. Hvilken statsråd ble erklært persona non grata av studentparlamentene ved UiB og UiO høsten 2022?
4. Hvor mange medlemsland har EU?
5. Sverige og Finland er i ferd med å melde seg inn i NATO, men søknaden må godkjennes av samtlige nåværende medlemsland. Hvilke to land har enda ikke ratifisert søknadene?

Foto: Lars Tynning

6. Hvem var den forrige partilederen i Høyre?
7. Byrådsleder kandidat Christine Meyer er gift med en tidligere statsråd, hvem?
8. Liz Truss satte rekord for kortest sittende Britisk statsminister i fjor høst, hvor mange dager tok det før hun annonserte sin avgang?
9. Liz Truss har også den spesielle statusen av å ha vært statsminister i UK under to forskjellige monarker, hvem er den forrige som klarte dette?
10. I høst nektet investor Øystein Stray Spetalen å kommentere en sak, og uttalte følgende til journalisten: «Jeg vil ikke uttale meg til en sosialistisk møkkaavis, så dra til helvete». Hvilken avis sa han dette til?
11. Hvor ligger Sametinget?
12. Hvilke partier sitter i Sveriges regjering?
13. Hva heter hovedpersonen i den danske politiske tv-serien Borgen?
14. Hvilken sam.pol-legende er blant annet kjent for sitatet «Hjemmesitting er en halv stemme til dem du liker minst»?
15. Mottakere av Nobelpriser får en pengepremie avsatt fra Alfred Nobels opprinnelige formue. Hvor mye penger var denne summen på i 2022 (Svenske kroner)?
16. Den sveitsiske vintersportsbyen Davos holder årlig en stor næringslivskonferanse, hva heter konferansen og den ansvarlige organisasjonen med samme navn?
17. Hva var Vest-Tyskland sin hovedstad?
18. Hvilken COVID-vaksine har blitt benyttet i flest land?
19. Hvem er øverstkommanderende for Forsvaret?
20. Hva er tilskuerkapasiteten på Brann stadion? (Pluss/minus 1500 tilskuere for poeng)

Konservatismens Hall of Fame

Av Thomas Myksvoll

Sir Roger Scruton

"An intellectual conservative is someone who articulates the real reasons for not having reasons, but just feeling and doing what is right"

Finnes konservatismen (fortsatt) i form av et politisk parti? Hvor og hvordan praktiseres den? Det vil kunne hevdes at konservatismen, spesielt siden 1980-tallet, er i kjernen fastbundet til skattelette og et fritt økonomisk marked. Men slikt sett blir konservatismen mer en økonomisk teori heller enn en tankegang fundert i en dypere ideologisk og moralsk grunnmur. Hvilke ideologiske og moralske konservative verdier baserte Solbergs høyreregjering seg på, og (hvordan) ble de praktisert? Hvilke deler av den tyske, den engelske, den amerikanske høyresiden, der de har regjert de siste tiårene, kan kalles ekte ideologisk konservativ? Finnes overhodet en slik konservatisme i dag?

Sir Roger Scruton (1944-2020) tok for seg slike spørsmål. Jeg har ønsket å dedikere han en plass i Reforms Hall of Fame av nettopp denne grunnen. Scruton engasjerte seg i arkitektur, estetikk, kunst, musikk, politikk, og religion. Mest var han nok derimot kjent som en filosof, og hans livsverk, slik han selv beskrev det, var å prøve å definere konservatismen. Han brukte sitt liv til å forstå en tankegang han selv holdt, og som påvirket hans holdninger til alt det overnevnte han engasjerte seg i. I stedet for å binde begrepet konservatisme til tidsbestemte statsbudsjetter, søkte han etter noe som kan forklare det i en tidløs forstand. Noe som kan forene vår forståelse av figurer som Edmund Burke, Benjamin Disraeli, C.J. Hambro, Margaret Thatcher, og Erna Solberg.

Men en livslang søken til tross, måtte Scruton erkjenne helt til det siste at han fortsatt prøvde å finne ut hva konservatismen er. Og her tror jeg vi treffer på noe sentralt. Scruton, og andre som har søkt etter en definisjon, påpeker at konser-

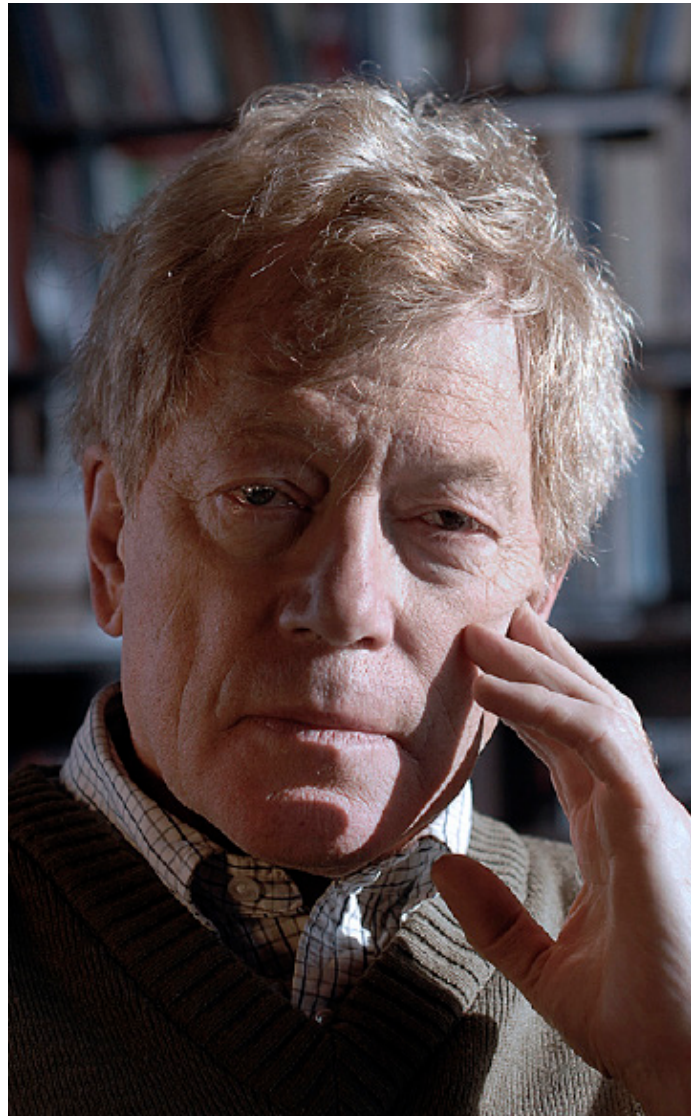

Foto: Pete Helme

vatisme er kontekstuell til land og samfunns kulturer, normer og historie. Kanskje er det derfor bedre å anse det som en tankemåte snarere enn en fast, ferdig innrammet og definerbar ideologi som kan reise gjennom tiden og over landegrenser.

Det litt paradoksale i Scrutons lærdom er dermed at vi kanskje ikke kan ta hans tanker om konservatismen og sette den uendret inn i vår norske kontekst. Scruton var engelsk, og var

unektelig preget av sitt engelsk-kulturelle perspektiv. Og kanskje var det dette som ledet Scruton til å se på studentopprørene i Paris våren 1968 med avsky. Da Scruton befant seg i Paris mens opptøyene foregikk, klarte han ikke å sette ord på det der og da, men han bemerket at hva enn disse radikale studentene sto for, så sto han for det motsatte. Han tenke at selv om det var ting som ikke sto bra til i Frankrike på 60-tallet, så var det likevel mye der som var verdt å hegne om og ta vare på. Han brukte så resten av sitt liv til å forstå hva dette var, og hvorfor han sto for det motsatte av studentene som raserte Paris' gater disse vårdagene.

Da han senere kunne artikulere sin holdning, poengterte han at mens venstresidens svar på urett i samfunnet er å rive ned det etablerte, og å straffe de som kan ses på som skaperne av urettferdigheten, er en konservativ heller drevet av et ønske om å bevare det gode. Det kan være kultur, kjærlighet, arkitektur, estetikk, kanskje til og med velferdsordninger – kort sagt, både det materielle og det immaterielle vi verdsetter - et kall til det kjente.

Gjennom denne observasjonen tok Scruton som utgangspunkt at de fleste mennesker kan ses på som konservative. Men de færreste opplever å

bli presset til å måtte artikulere og forsvare sine synspunkt; man bare har dem og handler ut fra dem uten å måtte forklare seg overfor andre. Konservatismen, med andre ord, er sågar nesten et iboende instinkt.

Scruton løftet blant annet frem klimakampen som et konkret eksempel der dette instinktet får følger for ens politiske mål og handlinger. Han påpekte at selv om klimakampen har en tilsynelatende sterk slagside mot venstresiden, så handler den fundamentalt om et ønske om å konservere, og å opprettholde et ekvilibrium. Å bevare det vi verdsetter - i dette tilfellet naturen. Klimakampen kan med andre ord ses på som en arketypisk ideologisk grunnet konservativ kamp-sak.

Til tross for sin livslange søken og erkjennelser, kom Scruton frem til noe jeg mener vi kan se på som en forklaring og definisjon på konservatismen, og som kan forene, på et mer fundamentalt plan, drivkraften bak alle andre personer Reforms Hall of Fame har trukket og i fremtiden vil trekke frem. Hans bemerkning var like idyllisk som den var kortfattet:

"Conservatism is a love of home".

Svar på Quiz

Alle svar er riktige pr 22. januar 2023. Det tas forbehold om at endringer kan forekomme innen du leser denne quizen.

1. Emilie Enger Mehl (Sp)
2. Bærum kommune
3. Ola Borten Moe (Sp)
4. 27
5. Tyrkia og Ungarn
6. Jan Petersen
7. Victor Norman
8. 44 dager
9. Winston Churchill
10. Dagens Næringsliv

11. Karasjok
12. Modeaterna (M), Kristendemokraterna (KD) og Liberalerna (L).
13. Birgitte Nyborg
14. Frank Aarebrot
15. 10 millioner svenske kroner(SEK)
16. World Economic Forum
17. Bonn
18. Oxford-AstraZeneca
19. Kong Harald V
20. 16 750 tilskuere

facebook.com/
hsbergen

<https://hsbergen.no>

@hsbergen

Vil du være med å utforme Reform?

Vi skal igang med å planlegge neste utgave av Reform og trenger redaksjonsmedlemmer. Har du lyst å være med å bidra til at Høyres Studenterforening i Bergen fortsetter å gi ut sitt eget tidsskrift, som (såvidt oss bekjent) eneste partipolitiske studentforening i landet? Da oppfordrer vi deg til å ta kontakt, vi er alltid på let etter engasjerte studenter som har lyst å bidra til foreningen.

Ta kontakt med oss ved å sende en melding til Høyres Studenterforening i Bergen sin facebook side.

Mvh Redaksjonen

Takk til støtte fra:

Inntil tippemonopolet fjernes har HSB blitt grasrotmottaker. Ved å registrere HSB som din grasrotmottaker vil inntil 7% av innsatsen i dine spill gå direkte til HSB.

Støtt derfor HSB i dag med din grasrotandel på en av følgende måter:

- 1) SMS: Send Grasrotandelen 995334895 til 6000
- 2) Internett: Registrer HSB som mottaker på grasrotandelen.no eller via norsk-tipping.no
- 3) Kommisjonær: Registrer HSB som mottaker via vårt org. nummer 995334895